

Erasmus+ Csehországban

Hirtelen ötlettől vezérelve döntöttünk az egyik szaktársammal az Erasmus+ program kipróbálása mellett. Utunkat nagyrészt a kalandvágy vezérelte, mely mellett fontos célunk volt a szakmai tudásunk új perspektívába helyezése és a már meglévő tudásunk, valamint szakmai tapasztalatunk elmélyítése és kiszélesítése.

Szlovák állampolgárként a hozzánk legközelebb álló országot választottuk, ahol a kommunikációs készségeinket viszonylag minimális nyelvi akadályok mellett tudtuk alkalmazni. Egyetlen országot jelöltünk meg, az pedig Csehország volt.

Negyedéves szülésznő hallgatóként tapasztalataim alapján fontosnak tartottam, hogy a kismamák anyanyelvükön kommunikálva tudják magukat kifejezni és megbízzanak bennem, valamint teljes támaszként tekintsenek rám mind a vajúdás, szülés és az obszerváció ideje alatt is. A mi szakmánkban rendkívül fontos a kommunikáció és nem tudtam elképzelni, hogy az angol nyelv segítségével mire jutottam volna egy nem angol nyelvű országban, ahol a kismamák csak minimális része beszél folyékonyan angolul. A kismamák a vajúdás és szülés ideje alatt módosult tudatállapotba kerülnek, amikor minden szónak jóval nagyobb súlya van, mint egyébként bármikor máskor és ezért az ő részükről is érzethettem a nagymértékű hálát, hogy a saját anyanyelvükön kommunikálhatnak velem.

Az ostravai szakmai gyakorlat felülmúlta minden elképzelésemet és elvárásomat. A kórházi személyzet teljes értékű tagjaként kezelték, mind a koraszülött osztályon és a szülőszobán egyaránt. A budapesti kórházban eddig szerzett tapasztalataimhoz képest borzasztóan sokat sikerült fejlődnöm, mivel Csehországban volt szerencsém úgynevezett mentor programban részt venni, ami annyit takar, hogy egy adott szülésznő a mentorom, akivel éjjeli és nappali 12 órás műszakokban dolgozunk és minden tudását átadva fejleszt engem.

Mérféltelen kedvesség fogadott már az első nap a koraszülött osztályon, ahol egész életre szóló élményt szereztem az 500-1500grammos csecsemők ápolása során. Az ilyen apró teremtmények első látásra ijesztően hatnak, mert az ember hirtelen azt sem tudja, hogy mégis, hogy emelje fel őket biztonságosan vagy miként etesse meg fecskendő vagy gyomorszonda segítségével. Pár nap eltelte után viszont olyan magabiztosan kaptam fel azokat a kicsi csodákat, mint, ahogy megszokott módon az érett újszülötteket szoktam. Felejthetetlen élmény volt.

A szülőszobai gyakorlat során rengeteg új praktikát sajátítottam el. A gyakorlati napok között volt lehetőségünk a szabadidőnket a környék felfedezésével tölteni. A helyi érdekességek felfedezése mellett a természeti látványosságában is gyönyörködhattünk mind vízesések és hegységek megtekintése mellett a kihagyhatatlan botanikus kerttel összekötött állatkertbe is kétszer ellátogattunk. Természetesen nő létünkre az összes helyi bevásárlóközpontba beleszerettünk. Maradék időnkben aquaparkban csobbantunk nagyokat és a helyi uszodát is kipróbáltuk.

Két hónapi munkával egybekötött nyaralásnak éltem meg ezt az egész Erasmus+ programot, aminek mind a munka és a pihenés része hatalmas élmény volt és lelkileg nagyon feltöltött így a vizsgaidőszak kezdete előtt. Az igazat megvallva a tanulás így rendkívül nehézkes, mert egyéb elfoglaltságok könnyedén elvonják az ember figyelmét egy új országban, ahol bár már előtte is sokszor jártam, de ott élni teljesen más.

Bármikor, bárki kérdezné, hogy újra belevágnék-e ebbe az egészbe, egy hatalmas igen lenne a válasz és mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy mielőbb jelentkezzen, hogy kiszakadjon a szürke hétköznapiokból és életre szóló élményeket szerezhessen.